Jezus in Eseni, 10 del

141. Ponižnost in bratovska ljubezen. Roklus in njegovi tovariši v zadregi

1 Roklus se je zelo globoko priklonil in pohitel k tovarišem, ki so se medtem pogovarjali o raznovrstnih pomembnih hišnih pravilih svojega instituta, ki pa so bila po pomenu prav taka kot življenjsko vodilo, ki sem ga dal Roklusu s Svojim poučevanjem.

2 Roklus se je tudi nemalo začudil, ko je od tovarišev slišal vse, kar jim je hotel povedati kot nekaj povsem novega in nadvse pomembnega - in to po naročilu, ki ga je slišal od Mene, da bi s tem pokazal, kako sem mu Jaz kot Gospod zaupal prav posebne naloge za opravljanje njihove nadvse pomembne službe. Kot vodja instituta je hotel svojim podrejenim vendarle vsaj malo pokazati, da se je o tem izjemno pomembno pogovarjal z Menoj samim in da bi jim zdaj rad to povedal.

3 Toda tovariši so rekli: "Trud si lahko kar prihraniš; o vsem smo poučeni in pravzaprav vemo še več kot ti, čeprav si se pogovarjal s samim Gospodom! Poglej sem! Glej veliko povsem popisanih listov. V njih lahko najdeš natančno tisto, kar ti je govoril Gospod. Kot se nam zdi, pa zaradi tega nimaš ravno odobravajočega obraza, le kaj ti je?"

4 Roklus reče: "Ah, proti temu nimam sploh nič; toda, če me je Gospod sam takorekoč pozval, naj se z vami pogovorim in dogovorim o vsem, kar mi je zaupal glede celostne obnove instituta in ste vi že vnaprej o vsem tem poučeni skoraj bolje kakor jaz, moram vendarle nekoliko premisliti, kaj je nameraval ljubi Gospod pri meni s tem majhnim in seveda povsem neškodljivim izzivom doseči!"

5 Rafael, ki se je potikal med tovariši, reče: "Prijatelj, prisluhni mi malo, pa ti bom takoj razložil. Glej, to so sicer tvoji najbližji državni uradniki v, reci, tvojem institutu! Gospod sam ti v skladu z najpopolnejšo resnico ni mogel dati nobenega drugega naslova kot tega, ki ga imaš in ti ga je tudi lahko dala država, ker ti morajo tvoja velika denarna sredstva zagotavljati pravico do tega. Gospod pa hoče, da bi se vsi ljudje objeli kakor bratje in samo Njega priznavali kot najresničnejšega Gospoda in Mojstra.

6 Ker pa si ti že gospodar svojega instituta, je bilo tudi povsem prav, da ti je Gospod sam dal navodilo, kaj delaj v prihodnje in kakšne ustanove vodi. Toda prav tako dobro je bilo, da je Gospod po meni hkrati poučil o vsem tvoje tovariše, prvič, da bi ti prihranil nepotrebni trud poučevanja, drugič, da je v tebi zadušil nekakšen občutek preroške veličine, ki bi v tebi zlahka porodila malce napuha, in tretjič, da bi ti naročeni pogovor s tvojimi tovariši pripravil kolikor mogoče lahek in učinkovit.

7 Gospod te namreč s tem, da ti je rekel: 'Pojdi in povej to tudi tovarišem!', ni morda

pozval, da naj šele od tebe izvedo, kar vse si slišal in se naučil od Gospoda, ampak da jim moraš povedati le, da si se ti sam pravilno naučil in popolnoma razumel, kakšne spremembe morate v prihodnje izpeljati v institutu. Iz tega pa vendar ne sledi, da moraš ti, kot menda edini poučeni o stvari, šele poučiti tovariše!? In ker si sam napačno razumel Gospodovo naročilo, ti vendar ni treba tako zamišljeno gledati! - Me zdaj razumeš, ali imaš morda še kakšne pomisleke?"

8 Roklus reče: "Da, zdaj je z menoj že spet vse prav in o tem sploh ne razmišljam več; zaposluje pa me nekaj povsem drugega. Vse bomo zlahka uredili - le ljudsko vero v to, da obvladujemo sončne in lunine mrke, bomo nekoliko težko odpravili! Ti se bodo še zmeraj pojavljali in mi ne bomo več mogli in smeli nikomur več reči: 'Glej, ker ti in tvoje ljudstvo nočeta storiti in verovati strogo in najnatančneje tega, kar smo vam zapovedali, bodo bogovi v tem in tem času zatemnili Luno ali Sonce!' Kako si bomo pomagali iz te zadrege? Vse drugo je dobro, le glede tega ne najdem pravega izhoda! Kaj menite v zvezi s tem vi, in kaj ti, moj prijatelj Rafael?"

9 Rafael reče: "Le posvetujte se najprej med seboj; moj nasvet bo potem, če bi se pri vas morda potrgale vse vrvi, še zmeraj prišel ob pravem času!"

10 Eden od tovarišev reče: "Da, to je zelo kočljivo. Glede tega z ljudstvom ne bo lahko. Ljudje so zdaj že dolgo vrsto let vajeni tega, in ko bodo po videnem luninem ali celo sončnem mrku prišli k nam odličniki in nas resno povprašali, zakaj smo od bogov zahtevali zatemnitev in zakaj jim tega nismo povedali, kaj naj jim potem odgovorimo na temelju resnice, da se ne bomo kar preveč osramotili pred obličjem vprašujočih ?"

11 Tretji reče: "Iz zadrege bi se že lahko rešili s kakšno prav majhno domačo lažjo; brez nje pa kljub vsemu razmišljanju ne vidim poštenega izhoda. Toda težav ne bomo imeli samo s tem, temveč še z marsičim drugim in nič manj kakor ravno z mrkom! Zdaj smo že prav pošteno v zagati! Na prave težave pa bomo naleteli šele, ko bomo začeli pretresati staro zgradbo in jo izboljševati! Naštete nepremagljive ovire nam bodo kakor roj kobilic iz Arabije zaprle pot od vseh strani in potem ne bomo več vedeli ne kod ne kam! Še najpametnejše bi bilo ta kraj zapustiti in se naseliti kje zelo daleč od tod!"

12 Roklus reče: "Da, da, bi že bilo vse prav, toda kaj bomo naredili z našimi posestvi in z ustanovami, ki jih tudi ne moremo kar tako lahkomiselno prepustiti na vpogled nasprotnikom?! Resnično, vaš nasvet bi posebno mene drago stal! Zdaj imamo Gospoda Boga, ki nas bo najzanesljiveje rešil iz vseh nepotrebnih zadreg, o tem sem

popolnoma prepričan! Seveda bomo morali še marsikaj prestati; toda - kot se mi zdi - bo to za nas gotovo zelo pomembna šola; šele iz nje si bomo pridobili praktično spoznanje, *kaj* vse moramo še odstraniti iz svojega zemeljskega življenja in *kako* bomo dosegli resnično notranje življenje iz Boga v nas.

13 Zato bomo kljub temu ostali tu! Zaradi vseh drugih stvari pa se sploh ne bojim; tu namreč povem vsakemu: odslej moramo obujenja končati enkrat za vselej. Zakaj? Odgovor: Bog tega noče več, ker ljudje ne živijo tako, da bi bili vredni te posebne milosti!

14 Tisti, ki pa živijo po Božji volji, bodo tudi razumeli, zakaj je Bog dopustil, da jim je umrl en ali drugi otrok, in se bodo lahko odslej sami dali poučiti Njegovemu duhu. Temu ne bo mogel ugovarjati nihče."

142. Roklusovi reformni predlogi za esenski institut

1 (Roklus:) "Drugo znanstveno igračkanje pa lahko ostane; saj ga vendar tako in tako nismo nikoli uporabljali drugače, kakor da smo gostom tu in tam pripravili nedolžno zabavo. Lahko pa končamo tudi to, tako nam ne bo mogel nihče ničesar očitati. Predvsem pa moramo odpraviti umetno polno luno; ta je, prvič, preveč okorna in ni več primerna niti za optično prevaro najneumnejših ljudi. Govoreča drevesa, grme, kipe, stebre, izvire in studence bomo odstranili in namesto njih postavili kaj boljšega. Električne stvari in tudi različna goriščna zrcala pa lahko ostanejo; te reči namreč sodijo v znanost in z njihovo pomočjo lahko zdravimo različne bolezni. Sem sodijo tudi naše lekarniške umetelnosti in umetelnost izdelave, brušenja in glajenja stekla.

2 Skratka, kar je pri nas v resnici povsem znanstvena stvar, naj ostane, vse drugo pa je treba opustiti. In če kaj opustimo, nismo dolžni za to nikomur odgovarjati; institut je vendar naša last in rimski zakoni nam dajejo neizpodbitno pravico, da z njim razpolagamo, kakor hočemo. Če hočemo ljudstvu nekaj storiti, potem storimo to, ker to sami hočemo, ker nismo nikomur podrejeni in v nikogaršnji službi. Smo ljudje in sami svoji gospodarji, in ker smo sami Rimljani in podložniki, smo, tako kot vsi Rimljani, pravno zavarovani; poleg tega imamo še toliko zakladov in premoženja, da tega ne bi mogli porabiti niti v tisoč letih morebitnega knezovskega življenja. Celo, gledano svetno, ne vidim, pred kom naj bi se sramovali! Pred Gospodom nimamo nobenih skrivnosti več. Gospod pa bi bil pravzaprav edini, pred katerim bi se morali sramovati, z Njim pa smo zadevo poravnali. Če pa je do nas dober zdaj, ker gotovo vnaprej ve, da bomo Njegovo voljo do konca časov izpolnjevali tako dosledno, kot

smo jo zdaj prejeli, nam bo ostal naklonjen ne le do konca vseh časov, temveč tudi večno onstran.

3 Glejte in si zamislite, kako zelo neumno bi bilo za vsakogar od nas, če bi se recimo hoteli prepirati s slepcem, ker se je na njemu neznani poti spotaknil ob kamen, padel na zemljo in se poškodoval. Če bi videl, bi mu seveda lahko rekli: 'Prijatelj, čemu imaš pa oči?' Toda slepemu tega ne moremo reči; nima luči življenja in zanj sonce niti ne vzhaja niti ne zahaja. Tako smo bili vendar tudi mi duhovno slepi in nihče tudi nas ni mogel prijeti pod roko in voditi na pravo pot! Če pa smo na poti, ki je nismo videli, tudi večkrat padli, kdo nas more zaradi tega poklicati na za nas sramotno odgovornost?! Smo mar vedeli, kar vemo zdaj? Le od koga bi lahko to izvedeli? Zdaj, ko vemo, pa se bomo po tem tudi ravnali, kakor smo se doslej ravnali po tistem, kar smo vedeli.

4 Zdaj tudi ne gre za to, ali bomo preoblikovanje našega instituta opravili častno ali ne temveč le za to, da ne bomo pred svetom videti sleparji, ker v prihodnje hočemo delati in bomo delali za blagor človeštva na polju resnice, za to pa je potrebno, da nam ljudje, ki jih bomo poučevali in vodili, zaupajo in nas spoštujejo; tega za nobeno ceno ne smemo zapraviti, če hočemo, da bo naš trud obrodil dobre sadove.

5 Torej je že vse v najlepšem redu in lahko odpravimo vse, pa to ne bo zbujalo pozornosti. Težave nam bodo, vsaj na začetku povzročali edino lunini in sončni mrki, ker bodo ti gotovo še naprej obstajali. Potem bo kmalu prišla množica različnih ljudi in ti bodo rekli: 'Zakaj dovolite, da pridejo takšne strahote nad nas?! Če smo grešniki pred vami in pred bogovi, zakaj nas ne opomnite, da bi delali pokoro ter vam in bogovom prinesli darove?!' Kaj jim bomo odgovorili potem?

6 Glejte, tu pravzaprav tičita kavelj in nabodalo! Iz zanke se bomo zelo težko rešili z najčistejšo, Božjo resnico brez laži v stiski! Laži v stiski pa po Gospodovi volji ne smemo nikoli več izreči. Kaj torej storiti?! O ti obupna zgodba! Kot rečeno: tokrat so moji voli trdno obtičali v hribu in ne morejo potegniti voza čez strme skalne stene!"

7 Nekdo iz družbe reče: "No, vprašaj torej še Gospoda in Mojstra vseh stvari! Ta ti bo tudi glede tega prav odgovoril. Mi si lahko s tem še leta dolgo belimo glavo, pa vendar ne bomo dognali nič pametnega! Zdaj ko smo še pri izviru, lahko tu dobimo najboljši nasvet. Ali ne bi bili nori, če ne bi o tako pomembni zadevi povprašali naj modrejšega ustanovitelja vseh stvari, kaj naj storimo, da pred slepim svetnim človeštvom ne bomo škodovali koristim Božjega kraljestva na zemlji?!"

8 Roklus reče: "Seveda, popolnoma prav imaš in jaz lahko za širjenje Njegovega božanskega nauka to vsekakor storim; vendar pa moramo prej pošteno premisliti tudi, ali ni morda naša prošnja Njegovi Božji ljubezni in modrosti prav glede tega že sama po sebi prevelika nespamet, s katero vendar ne bi bilo primerno priti Predenj, da ne bi s tem pokazali, kako zelo smo nespametni ali celo, da premalo spoštujemo Njegovo nesporno božanstvo!

9 Spet drugi iz družbe reče: "Da, da, prav in pravično razmišljaš, to da veš, to nam nič ne koristi! Če bo nekdo v vodi klical na pomoč, tedaj ne bo mogoče gledati in paziti na to, ali je padel vanjo po nesreči ali po svoji neumnosti, ampak tisti, ki mu voda že teče v grlo, res ne misli več na to, kaj ga je pravzaprav spravilo vanjo, temveč iz strahu kriči: 'Na pomoč! Na pomoč!' Ali mu lahko kdo pomaga ali ne, je seveda druga stvar, odvisna le od modrosti tistih, ki jih je nesrečnik klical na pomoč. V saj tako menim."

10 Roklus reče: "Zadel si žebljico na glavico! Zato bom zdaj tudi vprašal Mojstra vseh mojstrov! Že hitim k Njemu, da Mu bom opisal našo stisko!"

143. Gospodov nasvet Roklusu

1 Roklus še enkrat pohiti k Meni in Mi odkrito pove svojo že znano nekoliko težavno željo.

2 In Jaz mu rečem: "No, no, kot vidim, se ti že nekoliko svita, da mora zmeraj kakršna koli prevara človeka prej ali slej spraviti v zadrego. Zato vam povem: Le polna resnica za vsako ceno; ta traja najdlje in nikogar ne spravlja v kako posebno zadrego!

3 Mogoče - in tako tudi je - da takšni ljudje, ki životarijo le od prevare, zelo sovražijo resnico, se je bojijo in jo zato tudi preganjajo z ognjem in mečem! Toda kaj koristi preganjalcem takšne resnice njihova zla vnema?! Še prekmalu si resnica utre pot in njeni sovražniki od vsakogar prezirani in zapuščeni osramočeni ležijo v blatu, iz katerega le stežka pričakujejo vstajenje! No, tvoja zadeva je nekoliko neumna in je ni mogoče zlahka razrešiti tako, da bi ti bil povsem prihranjen izpit pred svetom! Kljub temu pa obstaja sredstvo, da ga prestaneš s potrebno častjo.

4 Ljudstvu ste natvezili, da so vam bogovi dali oblast nad sončnimi in luninimi mrki. Zdaj pa mu recite, da so bogovi prenehali obstajati in vladati, in da je edini, resnični, veliki Bog, ki so mu vsi pogani postavili tudi tempelj pod imenom *Neznanemu Bogu,* prišel zdaj celo telesno na ta svet, vam odvzel to oblast in bo odslej sam vsemu

vladal in vse vodil ter ne bo nikomur več zaupal vodenja svetovnih in nebesnih teles!

5 Temu se bodo ljudje seveda začudili in nekateri bodo menili, da ste to službo slabo opravljali in ste se pregrešili. Spet drugi bodo menili, da so premalo darovali. Se drugi, nekoliko jasneje razmišljajoči, bodo rekli: 'Ti zlahka vračajo službo velikemu, 'neznanemu bogu', saj so si pravico do nje lastili samovoljno, da bi toliko laže brzdali slepo ljudstvo, in bogovi, ki naj bi jim podelili takšno oblast, so bili rimski oblastniki! Zdaj pa je gotovo skrivnostno nastopil neki Resnični in jim zagrozil; tako zdaj v naročje velikega, edino resničnega Boga zlahka vračajo božansko službo, ki jim je Bog v resnici nikoli ni zaupal. Ker pa so že tako pošteni in to javno priznavajo, lahko pričakujemo, da bodo javno priznali še več, in to bo zelo dobro, ker bomo tako odkrili marsikatero resnico. Veter, ki jih je prisilil k temu, mora biti očitno dober!' Tako bodo mislili bistrejši in se pri tem na tihem posmehovali.

6 Farizeji bodo tudi skrivaj vriskali in ljudstvu govorili: 'Vidite, to je po mogočnem preroku tem hudobnim poganom gotovo naredil sam Jehova in jih prisilil, da so se sami izdali ljudstvu!'

7 Toda potem vi recite: 'Končno so enkrat tudi farizeji povedali resnico! Ta mogočni prerok pa ni nihče drug, kot njim že dobro znani prerok iz Nazareta! Jezus je Njegovo ime in je zemeljsko gledano sin znanega tesarja Jožefa - ta pa je bil le njegov krušni oče - rojen iz Marije, prav tako daleč naokrog znane device iz hiše Joahima in Ane v Jeruzalemu!' In to je Isti, ki je na veliko noč tega leta z vrvmi v roki izgnal iz templja vse gnusne menjalce in prodajalce. Ta prerok je očitno več kot prerok! Janez, njim vsem znani Krstnik v puščavi, je dal o Njem pravo pričevanje, ki jim je tudi zelo dobro poznano.

8 In ta Božji poslanec vam je sicer vzel samovoljno prisvojeno oblast nad Soncem, Luno in zvezdami, zato pa vam je v resnici zaupal veliko pomembnejšo in večjo službo. In ta visoka služba je v tem, da zdaj ljudstvom z vso resnostjo in z vso resnico oznanjajte in govorite, da se je približalo Božje kraljestvo in da bodo vsi, ki bodo verovali v Jezusovo ime, imeli resnično, večno življenje!

9 Če boste tako govorili, tedaj boste farizejem, ki so bili doslej seveda vaši največji sovražniki, pošteno zamašili usta in oni se bodo modro izognili vsaki besedi o vaši izgubljeni oblasti nad sončnimi in luninimi mrki, in to toliko bolj, ker bodo dobro vedeli, da ste še naprej pod rimskim varstvom!

10 Upam, da sem ti to zdaj dovolj jasno razložil in boš tudi uvidel, da se ti potem ne bo treba ničesar več bati! Ker pa imaš zdaj nasvet in spoznanje, pojdi tja in oznani to tudi svojim prijateljem in tovarišem! - Ali pa te morda v ozadju še kaj teži?"

11 Roklus reče: "Ne, Gospod in Mojster od vekomaj, zdaj me nič več ne teži in moje srce je polno veselja! Zdaj sem s svojim institutom povsem varen in črne suknje naj se le veselijo burje, ki jim jo bomo pripravili !"

12 Jaz rečem: "Prav dobro; toda zdaj pojdi in oznani to svojim prijateljem in bratom, da bodo tudi oni deležni tvojega veselja! Toda kljub temu bo to vse vas stalo še veliko truda in dela, o tem ste lahko popolnoma prepričani. Toda kjer ni boja, tam tudi zmage ni, in kjer ni zmage, tam tudi ni veselja nad zmago; to veselje pa vsi ljudje slavijo kot največje! Zato predvsem pogum in vztrajnost in zmaga bo vaša. Zato sem vam Jaz najverodostojnejša priča in najzanesljivejši porok! Mar ti to ni dovolj?"

13 Roklus reče: "Le komu, o Gospod, ki Te pozna kot jaz, to ne bi zadoščalo? Nič drugega ne morem izreči kakor svojo najsrčnejšo zahvalo; in takoj zdaj grem k tovarišem, da jim sporočim tudi ta najresničnejši evangelij."

14 Prikloni se in nadvse vesel odhiti k tovarišem, ki jih je medtem že začela zelo mučiti radovednost, kakšen bo odgovor - dober ali slab.

144. Prihodnji odnos esenov do duhovščine

1 Ko Roklus pove tovarišem, kar je slišal od Mene, se ti nadvse razveselijo in predhodni govornik reče: "Vidiš, prijatelj moj, kako dobro je bilo, da sem ti svetoval, da o tem vprašaj Gospoda samega, dokler je še pri nas! Zdaj vemo, pri čem smo in kaj moramo storiti, in ne potrebujemo nobene zasilne laži; nastopimo z golo resnico, in vendar bodo vsi, ki nas bodo klicali na zagovor, morali umolkniti! Oh, to je pomemben in svet nasvet! Da, da, komur Gospod pomaga, temu je resnično pomagano tudi za vse čase!"

2 Še vedno navzoči Rafael reče: "Da, glede tega imaš povsem prav!

Ta nasvet vam je zelo pomagal; toda ne glede na to se bodo v vašem institutu sčasoma pokazali vsakovrstni zadržki in skušnjave in v vseh časih boste imeli - to si dobro zapomnite! - prav veliko prijateljev, poleg teh pa zmeraj tudi tisočkrat toliko sovražnikov, ki vas bodo pregovarjali v pričevanje zoper njih, in tudi v pričevanje za

slepo zlobo ljudi, ki so samega Gospoda na tej zemlji neprenehoma preganjali.

3 Njega namreč sovražijo vsi poklicni čarodeji in duhovniki katere koli veroizpovedi, najbolj pa jeruzalemski templjarji. Ker pa je bila prav duhovščina zmeraj kasta ljudi z najlagodnejšim življenjem na zemlji in ji je zmeraj šlo preveč dobro, je seveda ne bo nikoli mogoče povsem izkoreniniti; in sploh ne bo tako dolgo trajalo, ko se bodo razni sleparji in lenuhi lotili celo delcev tega najnovejšega Božjega nauka in tako bo zrasla duhovščina, v primerjavi s katero je tudi tempeljska kasta le bleda senčna igra.

4 In zoper to duhovščino boste zmeraj v zelo težkem položaju. Sicer vam ne bo mogla priti do živega ali prizadejati hudega; toda preganjala vas bo na vseh mogočih poteh, enako kot zdaj farizeji vsepovsod preganjajo Gospoda. Samo to vam bo pravo znamenje, da ste povsem Gospodovi in da Njegovo besedo ohranjate čisto v spisih in dejanju; in prav zato se boste takšnega pričevanja tudi zmeraj nadvse veselili.

5 Vi pa se svojih preganjalcev ne boste nikoli bali, ker boste zmeraj živeli pod očitnim Gospodovim varstvom; toda vaši nasprotniki se vas bodo čezmerno bali in vas bodo zato tudi preganjali. Vse njihovo preganjanje pa jim bo koristilo tako malo, kot koristi templjarjem, da zdaj z vsemi svojimi močmi preganjajo Gospoda, in nekaj podobnega boste pri priči doživeli tu. Gospod ti je, moj Roklus, že vnaprej napovedal, da se bo pred zajtrkom zgodilo še nekaj! Poslušaj kaj!

6 Zlobneži so od hudobnega begunca iz Cezareje Filipove izvedeli, da tu rogovili prerok iz Nazareta, in tudi, da se Njemu v prid tukaj zadržuje celo vrhovni namestnik. Zato so naglo skovali zelo zvit načrt, da bi Gospoda ujeli tako, da ga bodo Cireniju naznanili kot hujskača ljudstva in da Ga bo ta zasovražil. Načrt je zelo satansko fino skovan, tako da se boš čudil.

7 S tem bodo, posebno pri Cireniju, slabo naleteli; toda ta nastop bo tu povzročil veliko razburjenje, ne glede na to, da bodo takšen podvig takoj razbobnali. Pri tem boste celo nekoliko sodelovali vi sami, toda s tem ne boste škodovali dobri stvari, ampak ji boste le koristili. Zato bodite pripravljeni na vse; še pičle četrt ure in začelo se bo! Medtem pa bodimo povsem mirni; Cirenij o tem še nič ne sluti, ker je takšna Gospodova volja! Zato pa bo zadeva zbudila toliko več pozornosti. Zdaj pa mir!"

8 V si so utihnili, niti klica ni bilo več slišati; k temu je močno pripomogel tudi bližnji sončni vzhod; toda vsi so pričakovali nekaj posebnega, zato so z nekakšno boječo slo poslušali, kaj se bo zgodilo. Nadaljavnje>>

Jakob Lorber

Janezov veliki evangelij
knjiga 5